

Три зозулі з поклоном (переказ)

Григір Тютюнник

Любові всевишній присвячується.

Розповідь ведеться від лиця молодого парубка у теперішньому часі, що проходить повз хатину Карпа Яркового і бачить на порозі його дружину Марфу: "Вона стоїть без хустки, сива, пишноволоса — колись її волосся сяяло проти сонця золотим, тепер не сяє. Видно, думаю собі, волосся умирає раніше, ніж людина...".

Хлопець привітався із жінкою і пішов додому, а вона проводжала його дивним поглядом, доки не зайшов у свій будинок. Запитав у матері чому вона завжди дивиться на нього так і вона розповіла, що Марфа любила його батька.

Ще давно, коли була молода, Марфа чекала на лист від нього. Раз на місяць тікала з роботи і чекала на порозі пошти. Серце завжди підказувало точний день. Коли виходив поштар дядько Левко, проганяв дівчину, бо лист приходив не їй, а Софії. Бідолашна плакала і просила листа хоч в руках потримати. Поштар різко відповідав, але серце було добрим, тому тихенько за поштою давав подивитися на конверт. За це вона нагороджувала його карбованцем. Подивиться, поцілує папір, до якого торкалися його руки, і поверталася на роботу.

Молодий хлопець запитав маму звідки вона це знає, якщо поштар мовчав. А жінка відповіла, що слідкувала бувало за нею. Бо Марфа завжди знала коли прийде лист, а вона ні: "Серце в усіх людей неоднакове. В неї таке, бач, а в мене таке...". Марфа була молодша за свого коханого на дванадцять років, а як вийшла заміж за Карпа, одразу постаріла на очах. Бувало так, що вони приходили з Карпом в гості до їх сім'ї. Співали пісні, Марфа дзвеніла так гарно, а чоловік її мовчав: "Сидить у стелю дивиться. Або у вуса дме, то в один, то в другий — розпушує. То я йому галушок миску гарячих (він їсти страх любив), ложку в руки — їж, Карпе! І тьопас, як на себе кидає". Марфа завжди ніби вишукувала погляд чоловіка, в якого була закохана, але він любив лише Софію і мучити бідолашну не хотів — не дивився на неї.

Останній лист, який прийшов від батька, що перебував у засланні, повідомляв, що він дуже постарів. На життя не скаржився, проте дуже сумував за сім'єю та своєю сосною, що посадив у дворі біля будинку. А ще він відчував, що поряд з ним ходить душа Марфи і не дає спокою. Чоловік просив свою Софію сходити до неї і передати три зозулі з поклоном і, можливо, тоді вона покличе свою душу назад.